

STHLM LOK

VECKOBREV

9 december

EXTRAUTGÅVA MED ANLEDNING AV KAOS

EXTRAUTGÅVA MED ANLEDNING AV KAOS

På senaste medlemsmötet beslutades att STHLM LOK skulle samla in insändare från er, och publicera i ett gemensamt flygblad. Det blev det här numret. Alla insändare kommer från lokförare, men vi har tagit bort insändarnas namn. Vi skulle önska att vi kunde säga "trevlig läsning", men våra vittnesmål är dessvärre långt ifrån trevliga.

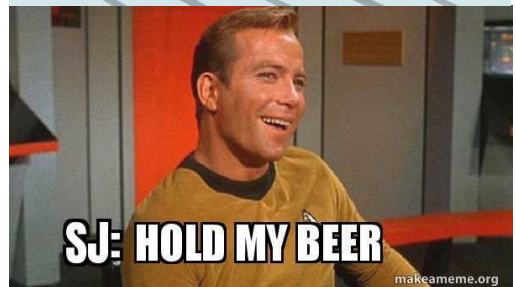
Jag har varit lokförare på SJ i över tio år. Trots en del skit under de här åren har jag aldrig tänkt tanken att säga upp mig/byta arbetsgivare. Fördelarna och trivseln har alltid övervägt, för mig. Trots att man ibland känner sig behandlad som skräp och mindre vetande, och det bara ska sparas och sparas på oss överallt där det går. Jag gillar de olika fordonstyperna, sträckorna, alla platser man får se. Och kollegorna!!! Jag vill inte ha ett måndag-till-fredag-jobb. Jag gillar att lite vad-som-helst kan hända, det äventyrliga. Men nu... Man orkar ju knappt fatta vad som står i alla mejl som skickas ut för att det är så jäkla mycket som är ovisst. Man kastas hit och dit i både tid och rum, utan möjlighet att planera sitt liv. Ingen bryr sig om att ta reda på hur jag mår eller vad jag tycker om alla turändringar. Jag gillar jobbet men jobbet är inte livet. Och om livet på SJ ska vara ett äventyr av den här kalibern vill jag inte vara med. Det är ledsamt, för jag vill fortsätta tycka om att vara lokförare på SJ. Men hur ska man orka? Jag tror att vi måste börja tänka på hur vi ska protestera tillsammans. På riktigt.

IVU påverkar mitt liv negativt, inte bara för mig utan för hela min familj. Det går inte att planera någonting, då start- och sluttider för arbetspass ändras ständigt. Tankarna på jobbsituationen är ständigt med mig, jobbar jag inte så tänker jag på jobbet. Avbyten som inte kommer, OPSL som inte svarar, raster som försvinner, turer som är felritade....

Katastrof.

"Jag tror att folk inte ens orkar skriva en insändare, som det ser ut nu."

Jag ska ge er fyra nya värdeord: Förjävligt, inkompetent, personalplågande, hejdåSJ.

Decemberschemat kommer sent, och är för min del åtminstone komplett (många kollegor kan inte säga detsamma - dispdag på både jul och nyår verkar inte ovanligt) men lämnar en del att önska. Nätter följs ofta av tidig morgon/förmiddag, vilket sen måste bestridas och ändras. Man kan jobba tidigt i nästan två veckor för att sen, på fredag inför den lediga helgen, helt plötsligt ha en eftermiddag. Som sen ska bestridas. Turändringar som kommer sent och inte passar, och som...ja, måste bestridas. Man blir less på att ständigt behöva bråka om sitt schema. Trött på att upptäcka ändringar som bara lagts ut och förväntas vara okej med det. Det krävs inte mycket extra arbete att lyfta luren och ställa frågan först - det gör jävligt mycket.

Utbildningar ställs in, med kort varsel, och ersätts med turer som inte är i närheten av konorstider. Man får riva upp sin fritid, planera om, hoppas att ens partner har förståelse för att det är struligt just nu (trots att det strulat i flera år). Sambon frågar hur hon ska lägga upp sin jul- och nyårsledighet, man svarar att man inte har någon aning om hur man jobbar och någon extra ledighet är bara att glömma. Nyårsafton är oplaneringsbar för samtliga innan gruppvälet publicerats någon gång i december, därefter får hälften av oss vänta tills den 15:e. Varför gruppbytet prompt ska ske i januari är obegripligt och verkar inte ha förklarats.

Några exempel på mitt schema i RAPID

- Sisådär hälften av arbetsdagarna ligger helt fel i dygnsrytm mot vad som fungerar okej för mig.
- Av de åtta lediga helgerna närmst i tid är det endast två helger som inte bryter mot börskrivningen om senast turslut 19:00 alt. tidigast turstart 05:00.
- Under arbetsdagen upptäcker jag att min nästkommande arbetsdag förlängts med 3,5 timmar. Ingen personlig kontakt för att meddela. Jag tas för givet att bara skrota mina eventuella planer.
- Morgondagens tur ändras kraftigt i tid och ändras sedan igen för att slutligen försvinna helt. Jag får chansartat inställa mig på arbetet för reservtjänst.
- Upptäcker i schemat att en arbetsdag som redan passerat, i efterhand har kortats ned med en knapp timme. Oklart när det har skett. En slump att jag alls upptäcker det.
- Personalplaneringen ringer och berättar att min fp-dag raderats i systemet.

Slutsatser av RAPID

1. Oavsett grupp en stabilitet långt sämre än det minst stabila vi hade då gruppnycklarna gällde.
2. I den mån schemat alls läggs kan det ändras och du kan inte lita på att någon meddelar dig eller än mindre frågar dig om det är okej oavsett vilken schemagrupp du går på.
3. Påverkansmöjligheten av dina arbetstider är obefintlig utöver nivå av framförhållningsbrist.
4. SJ visar tydligt att vad företaget säger inte har något värde. Muntliga överenskommelser, andemeningar, börskrivningar och riktlinjer följs ej.

Tågpersonal vädjar till SJ: "Önskar få våra privatliv tillbaka"

UPPDATERAD IDAG 12:02 PUBLICERAD IDAG 11:21

SVT nyheter Västmanland 2021-12-09

5. Schemat verkar kunna ändras även i efterhand så inte heller turer du redan genomfört går säkra.

6. Du kan drabbas av att fp-dagar ändras.

7. Med tanke på att arbetsdagar och fp-dagar felaktigt och godtyckligt kan ändras utan att du nödvändigtvis meddelas är det antagligen en god idé att noga granska lönetilläggen och periodarbetstiden.

8. Det är viktigt att vara medveten om att vår arbetsgivare ser en vinning i att låta personalen stå för mer flexibilitet även om det sker på bekostnad av vårt liv utanför arbetet. Flera problem med schemat är ej kopplade till något IT-system utan är SJs medvetna val.

I alla år har vår yrkes stolthet räddat företaget, vi har varit stolta över våra tåg, gjort övermänskliga insatser för att få våra tåg att gå i tid. För att resenärerna och våra ombordkollegor ska få en behaglig resa. Vissa har ställt upp på sin fritid när tid inte funnits.

Den yrkes stoltheten är nu borta! Man sitter och kör med dåligt humör, tappar fokus, det blir dåliga inbromsningar, uppgivna utrop om varför vi är sena.

Men istället för att få någon uppskattning av företaget så hånar dom oss genom att be oss kroka arm och tacka för vår förståelse. Vilken förståelse då? Jag har då inte försökt ge sken av att jag har någon. Dom ber oss inte ens om ursäkt för att dom förstör våra liv.

”Jag har tappat min yrkes stolthet!”

Sitter på ett av alla pasståg som numer är ett vanligt inslag i tjänstgöringen.

Försöker komma in i Ep för att kolla mina turer för att kunna mejla planeringssupporten. Inte för att det kommer göra någon nytta, i bästa fall får man ett svar som visar att dom inte har en aning om vad vi pysslar med. Eller är det bästa svaret att inte få något alls? Jag kommer nog aldrig få veta då jag inte kommer in överhuvudtaget. Får väl skriva en rapport som ingen kommer läsa om det också.

Efter nästan 1 1/2 månad med rapid så har det obefintliga förtroendet för arbetsgivaren på något magiskt sätt blivit ännu mindre och SJ fattar fortfarande inte problemen.

Jag är klar med att rädda tåg, arbetsgivaren leder och fördelar arbetet.

Nästa gång jag saknar avbyte tar jag mitt pick och pack och går. Om gångtiden saknas eller är felaktig så missar jag pasståget eller blir sen till avbytet. När tiden för klargöring saknas så går jag inte ut tidigare från min rast.

Jag har tappat min yrkes stolthet!

SJ har i många år tagit små bitar av oss, ibland så små att vi knappt märkt det. Men nu står vi här, avsågade vid fotknölnarna. Vi kan inte lösa det här som vi brukar lösa saker.

Det är SJ som leder och fördelar arbetet. Om inte dom gör det så kan jag heller inte arbeta.

Jag har fortfarande inte kommit in på EP..

SJ:s schemasjabbel fortsätter – pendlare känner sig grundlurade

I lördags 07:00 • 1 min 12 sek • Julia Frost-Nylén • julia.frost-nylen@tv4.se

Konstant stress och ett förlorat privatliv • Inställda tåg och förseningar

TV4 2021-12-04

Kan kort bara säga att det absolut sämsta med införandet av IVU är att se ett sämre mående hos mina kollegor.

Fler är stressade och nästintill uppgivna och söker efter nya jobb. Våldigt tråkigt men så förstäeligt.

IVU har fullständigt slagit sönder allt vad planerbar fritid heter. Sommarmånadernas normala skubbschema har nu blivit det nya normala.

Jag tror tyvärr att många med tiden glömt hur det var att kunna planera mer än någon vecka eller dag i förväg när man skulle ta en fika med vännen, ha kalas för barnbarnen, middag med släkten eller kanske bara en utekväll med vännerna.

Med den korta framförhållning som finns i IVU och än kortare blir den när även de som går på basgrupp anses ligga på vrålskubb. Turer ändras med flera timmar och inte ens ett mejl eller telefonsamtal anses nödvändigt. Jag har nu på bara 2 veckor har 3 stora turändringar som samtliga krockat med viktiga möten utanför arbetet. Även om de löst sig med ett mejl till supporten så leder det till en oerhört ilska, frustration och känsla av livegenhet.

De som varit på SJ ett tag vet att livet går upp och ner här på företaget, men de senaste åren känns det som att de bara fortsätter längre och längre ner och i november nådde vi stupet vilket leder till fritt fall. Aldrig har jag känt mig så maktlös över mitt eget liv, orkeslöshet avlöses med ilska och irritation.

Man går sakta men säkert sönder inombords.

Att fortfarande trots bara drygt 2 veckor kvar till julafton inte kunna ge besked till familjen om vi kommer kunna fira jul ihop i år känns rent ut sagt Förfärligt! Det visar på en fullständig avsaknad av respekt för oss anställda.

Jag möter nu dagligen kollegor som antingen redan sagt upp sig, kommer säga upp sig då de redan har fått ett annat arbete eller som söker andra arbeten och är redo att lämna.

Jag är på allvar orolig över hur vår arbetsmiljö kommer påverkas av den extrema personalbrist som nu bara ligger någon enstaka månad bort.

SJ försöker hävda att detta är en hjärttransplantation, men isf vore patienten redan död! Det enda som detta kan liknas med är en lobotomi. Man håller på att köra företaget i botten samtidigt som de på plan 10 krokar arm och dunkar varandra i ryggen.

Jag skäms över att bära min uniform.

Ge för fan tillbaka de fasta grupperna! Möjligheten att välja/välja bort inriktning och fridagsnyckel. Även om IVU ordnar upp sig (när och om det nu händer) så vill jag ha tillbaka möjligheten att planera min fritid längre än en månad. Det är det minsta man kan begära efter det här haveriet.

Kom ihåg, du är inte ensam. Tillsammans är vi starka och kan kräva tillbaka våra privatliv. SJ kan inte längre blunda för hur vi mår, nu är det dags att ta ansvar för det misslyckande som IVU/RAPID är.

ARBETSMILJÖ

SJ anmäls för schemakaoset: "En hel del tårar och sjukskrivningar"

Sekotidningen 2021-12-08